

1.list Tesalonickým

¹ Pavel a Silván a Timoteus církvi Tessalonienských v Bohu Otci a v Pánu Ježíši Kristu: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista.

² Díky činíme Bohu vždycky ze všech vás, zmínku činíce o vás na modlitbách našich,

³ Bez přestání pamatujete na skutek víry vaší, a na práci svaté lásky, a na trpělivost naděje Pána našeho Jezukrista, před Bohem a Otcem naším,

⁴ Věduouce, bratří Bohu milí, o vyvolení vašem.

⁵ Nebo evangelium naše k vám nezáleželo toliko v slovu, ale i v moci, i v Duchu svatém, a v jistotě mnohé, jakož víte, jací jsme byli mezi vámi a to pro vás.

⁶ A vy následovníci naši i Páně učinění jste, přijavše slovo jeho ve mnohé úzkosti, s radostí Ducha svatého,

⁷ Takže jste učinění příklad dobrý všem věřícím v Macedonii a v Achaii.

⁸ Nebo od vás rozhlásilo se slovo Páně netoliko v Macedonii a v Achaii, ale i na všelikém místě víra vaše, kteráž jest v Boha, roznesla se, takže již nepotřebí nám o tom nic mluvit.

⁹ Oniř zajisté sami o nás vyznávají, jaký byl příchod náš k vám a kterak jste se obrátili k Bohu od modloslužby, abyste sloužili Bohu živému a pravému,

¹⁰ A očekávali Syna jeho s nebe, kteréhož jest vzkřísil z mrtvých, totiž Ježíše, kterýž vysvobodil nás od hněvu budoucího.

2

¹ Nebo i vy sami víte, bratří, příchod náš k vám že jest nebyl daremný.

² Ale i prve trpěvše, a pohanění snáše vše, (jakož víte) v městě Filippis, osvobodili jsme se v Bohu našem mluvití vám směle evangelium Boží, s mnohými odpory.

³ Napomínání zajisté naše nebylo z podvodu, ani z nečistoty, ani ve lsti.

⁴ Ale jakož Bůh nás hodné učinil toho, aby nám svěřeno bylo evangelium, takť mluvíme, ne jako lidem se líbíce, ale Bohu, kterýž zkušuje srdcí našich.

⁵ Anižť jsme zajisté kdy užívali řeči pochlebné, jakož víte, ani za příčinou něčeho lakomství provodili. Bůhť jest svědek.

⁶ Ani jsme hledali od lidí chvály, ani od vás, ani od jiných, ač jsme mohli vás obtěžovati, jako Kristovi apoštolé.

⁷ Ale byli jsme tiší mezi vámi, jako když matka chová dítky své.

⁸ Tak naklonění k vám byvše, hotovi jsme byli s velikou chutí, vydati vám netoliko evangelium Boží, ale také i duše naše, protože jste nám byli velmi milí.

⁹ Nebo pamatujete, bratří, na práci naši a ustávání. Ve dne i v noci zajisté pracovavše, proto abychom žádného z vás neobtěžovali, kázali jsme u vás evangelium Boží.

¹⁰ Vy jste svědkové toho i Bůh, kterak jsme svatě, a spravedlivě, a bez úhony obcovali mezi vámi, kteříž jste uvěřili,

¹¹ Jakož víte, kterak jednoho každého z vás, jako otec dítek svých, napomínali jsme vás a potěšovali,

¹² I s osvědčováním, abyste chodili hodně Bohu, kterýž povolal vás do království svého a v slávu.

¹³ Protož i my díky činíme Bohu bez přestání, že přijavše slovo Boží, kteréž jste slyšeli od nás, přijali jste ne jako slovo lidské, ale jakož v pravdě jest, jako slovo Boží, kterýžto i dílo své působí v vás věřících.

¹⁴ Vy zajisté, bratří, následovníci učinění jste církví Božích, kteréž jsou v Židovstvu, v Kristu Ježíši; neb jste takovéž věci i vy trpěli od vašeho pokolení, jako i oni od Židů.

¹⁵ Kteríž jsou i Pána Ježíše zabili, i své vlastní proroky, a nás vyhnali, a Bohu se nelíbí, a všem lidem jsou odporní,

¹⁶ Nedopouštějíce nám mluvití pohanům, k tomu aby spaseni byli, aby tak vždy doplňovali hříchy své. Nebo vylit jest na ně hněv Boží konečný.

¹⁷ My pak, bratří, zbaveni byvše vás na chvíli tělem, ne srdcem, opravdověji usilovali jsme viděti tvář vaši s mnohou žádostí.

¹⁸ Protož chtěli jsme přijíti k vám, (zvláště já Pavel,) jednou i po druhé, ale překazil nám satan.

¹⁹ Nebo která jest naše naděje neb radost aneb koruna chlouby? Zdali ne i vy před obličejem

Pána našeho Jezukrista v čas příchodu jeho?

²⁰ Vy jistě jste sláva naše i radost.

3

¹ Protož nemohše se déle zdržeti, za nejlepší se nám vidělo, abychom v Aténách pozůstali my sami,

² A poslali jsme Timotea, bratra našeho a služebníka Božího a pomocníka našeho v evangelium Kristovu, aby potvrdil vás a napomenul k tomu, což náleží víře vaší,

³ Aby se žádný nepohnul od ní v takových těchto souženích. Neb i sami víte, že jsme k tomu postaveni.

⁴ Ještě zajisté, když jsme u vás byli, předpovídali jsme vám, že budeme souženi; jakož se i stalo, jakž víte.

⁵ Protož i já, nemoha se déle zdržeti, poslal jsem ho k vám, abych zvěděl o víře vaší, ať by snad nějak nepokoušel vás ten pokušitel, a tak aby nebyla daremná práce naše.

⁶ Nyní pak když k nám přišel Timoteus od vás a zvěstoval nám novinu veselou o víře a lásce vaší, a že nás připomínáte dobře, žádajíce vždycky nás viděti, jako také i my vás,

⁷ Protož potěšeni jsme z vás, bratří, ve všelikém soužení a nesnadnosti naší, skrze víru vaši.

⁸ Nebo aj, živi jsme, jestliže vy pevně stojíte v Pánu.

⁹ A jakým děkováním z vás můžeme se odměniti Bohu za všecku tu radost, kterouž

radujeme se pro vás před obličejem Boha našeho,

¹⁰ Dnem i nocí přehorlivě modléce se, abychom uzřeli tvář vaši a doplnili to, čehož by se nedostávalo víře vaší?

¹¹ Sám pak Bůh a Otec náš, a Pán náš Ježíš Kristus spravíž cestu naši k vám.

¹² A vás tentýž Pán račíž rozmnožiti a rozhodniti v lásce, kterouž máte k sobě vespolek, i ke všechněm, jako i nás k vám,

¹³ Aby tak utvrzena byla srdce vaše neposkvrněná v svatosti, před Bohem a Otcem naším, ku příští Pána našeho Jezukrista, se všemi svatými jeho.

4

¹ Dále pak, bratří, prosíme vás, a napomínáme v Pánu Ježíši, jakož jste přijali od nás, kterak byste měli choditi a líbiti se Bohu, v tom abyste se rozhojnili více.

² Víte zajisté, jaká přikázání vydali jsme vám skrze Pána Ježíše.

³ Tať jest zajisté vůle Boží, totiž posvěcení vaše, abyste se zdržovali od smilstva,

⁴ A aby uměl jeden každý z vás svým osudím vládnouti v svatosti a v uctivosti,

⁵ Ne v libosti tělesných žádostí jako i pohané, kteříž Boha neznají;

⁶ A aby žádný neutiskal ani oklamával v jakémkoli jednání bratra svého, protože mstitel jest Pán všeho toho, jakož i předpověděli jsme vám a osvědčili.

⁷ Nebo nepovolal nás Bůh k nečistotě, ale ku posvěcení.

⁸ A protože kdo by pohrdal tímto, ne člověkem pohrdá, ale Bohem, kterýž i dal Ducha svého svatého nám.

⁹ O lásce pak bratrské není potřebí psáti vám; nebo jste vy již tomu od Boha naučeni, abyste milovali jedni druhé.

¹⁰ A jistě činíte to ke všechněm bratřím ve vsí Macedonii. Napomínámeť pak vás, bratří, abyste se v tom ještě více rozhojnili,

¹¹ A snažili se pokojni býti a hleděti toho, což komu náleží, a pracovati rukama svýma vlastními, jakož jsme přikázali vám,

¹² Tak abyste slušně chodili před těmi, kteříž jsou vně, a v ničemž abyste neměli nedostatku.

¹³ Nechciť pak, abyste nevěděli, bratří, o těch, kteříž zesnuli, abyste se nermoutili, jako i jiní, kteříž naděje nemají.

¹⁴ Nebo jakož věříme, že Ježíš umřel a z mrtvých vstal, takť Bůh i ty, kteříž by zesnuli v Ježíšovi, přivede s ním.

¹⁵ Toto zajisté vám pravíme slovem Páně, že my, kteříž živi pozůstaneme do příchodu Páně, nepředejdeme těch, kteříž zesnuli.

¹⁶ Nebo Pán náš s zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sstoupí s nebe, a mrtví, kteříž jsou v Kristu, vstanou nejprve.

¹⁷ Potom my živí pozůstavení spolu s nimi zachvácení budeme do oblaků, vstříc Pánu v povětrí, a tak vždycky se Pánem budeme.

18 A protož potěšujtěž jedni druhých těmito slovy.

5

1 O časích pak a chvílech, bratří, nepotřebujete, aby vám psáno bylo.

2 Nebo vy sami výborně víte, že ten den Páně jako zloděj v noci, tak přijde.

3 Neb když dějí: Pokoj a bezpečnost, tedy rychle přijde na ně zahynutí, jako bolest ženě těhotné, a neujdouť toho.

4 Ale vy, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den jako zloděj zachvátil.

5 Všickni vy synové světla jste a synové dne; nejsmeť synové noci, ani tmy.

6 Nespěmeť tedy, jako i jiní, ale bděme a střízliví budme.

7 Nebo kteříž spí, v noci spí, a kteříž se opíjejí, v noci opilí jsou.

8 Ale my, synové dne jsouce, střízliví budme, oblečení jsouce v pancír víry a lásky, a v lebku, jenž jest naděje spasení.

9 Nebo nepostavil nás Bůh k hněvu, ale k nabytí spasení, skrze Pána našeho Jezukrista,

10 Kterýž umřel za nás, abychom, buďto že bdíme, buďto že spíme, spolu s ním živi byli.

11 Protož napomínejte se vespolek, a vzdělávejte jeden druhého, jakož i činíte.

12 A prosímeť vás, bratří, znejtež ty, kteříž pracují mezi vámi, a předloženi jsou vám v Pánu, a napomínají vás,

13 A velice je milujte pro práci jejich. A mějte se k sobě vespolek pokojně.

¹⁴ A prosímeť vás, bratří, napomínejte z řádu vystupujících, potěšujte choulostivých, snášejte mdlé, trpělivě se mějte ke všechněm.

¹⁵ Vizte, aby někdo zlého za zlé neodplacoval, ale vždycky účinnosti dokazujte, i k sobě vespolek i ke všechněm.

¹⁶ Vždycky se radujte,

¹⁷ Bez přestání se modlte,

¹⁸ Ze všeho díky číňte; nebo ta jest vůle Boží v Kristu Ježíši, aby se tak dalo od vás.

¹⁹ Ducha neuhašujte,

²⁰ Proroctvím nepohrdejte,

²¹ Všeteho zkuste; což dobrého jest, toho se držte.

²² Od všeliké zlé tvárnosti se varujte.

²³ On pak Bůh pokoje posvětiť vás ve všem, a celý váš duch i duše i tělo bez úhony ku příští Pána našeho Jezukrista zachováno budiž.

²⁴ Věrnýť jest ten, jenž povolal vás, kterýž také i učiní to.

²⁵ Bratří, modlte se za nás.

²⁶ Pozdravte všech bratří v políbením svatém.

²⁷ Zavazujit' vás skrze Pána, aby čten byl list tento všechněm bratřím svatým.

²⁸ Milost Pána našeho Jezukrista budiž s vámi. Amen. List první k Tessalonicenským psán jest v Aténách.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmena Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2023-10-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900